

סנדלר יחף

כשבאה ניבה לניר באחד הימים לבעלה
ומאיר פלבסקי, ותבעה גט, לא הסבירה מדוע.
דוצה גט, נקודה.

למאיר, למי שאינו יודע, יש מיישרדחקירות
במשותף עם מורדכי רחמים, גיימס בונד על
באמת של ישראל. ניבה לא הסבירה, ומאיר לא
קרא. הסנדלרים תופרים נעליים לאחרים, הם
בעצמם הולכים יחפים.

במשך שנים נימנו השניים עם תומכיו
הנלהבים של יצחק רבין כמערכת הבחירות.
ניבה קצת יותר ממאיר. במשך השנה שקדמה
לבחירות היא היתה הרוברת של רבין, ולא משה
מצידו. הכל בהתנדבות. על רבין אמרה שהיא
אינה מעריצה אותו, היא רק מעריכה אותו. טוב,
שיהיה ככה.

עוד לפני כן היתה ניבה, שאלה היו נשואיה
השניים (כמו אלה של מאיר) בין מקימי שי"ח
מוקד. עוד לפניכן נולדה וגדלה בקיבוץ
עין-החורש שבצמק חפר. אחתה היא המשוררת
מיכל סנונית.

בנרודים הפוליטיים סימן רבין תחנה אחרונה
לניבה. אם יתמודד שוב, וכולנו יודעים שהוא

ניבה לניר ומאיר פלבסקי
סוף

סרט הוליוודי עם איזה בלש פרטי חתוך, כזה
גברי ומרשים? כשעשו את הסרט הם חשבו על
מאיר, בהיי.

בהיכון, תפעיל ניבה את חוגיאורים, כמו פעם.
בינתיים מפרסמת ניבה מאמר שבועי בדבר.
אל תדאגו למאיר, גם הוא בסדר. ראייתם פעם

סאן-סט (השקיעה)

פעם, עוד לפני שכולכם נבטתם, ועוד לא היה
מי שיבלבל לי את המוח כל שבוע, היתה מלכה.
למלכה קראו גלוריה טורנסון. כסהמלכות
היה בהוליווד, ומשם שלטה ביד רמה בכל
הנתינים. במלוכה של המלכה גלוריה היו החוקים
שונים מחוקי מלוכות אחרות. שם צץ קמט אחד
או שניים, וכל הנסיכים והנסיכות נדחקים
ומארגנים הפיכת-חצר.

כשכבר היתה חלק מההיסטוריה, נזכר בה
מישהו והסרטי סרט שעסק בסיפור-חייה של
המלכה. גלוריה הוזמנה לשחק את עצמה. שדרות
השקיעה החוזר אותה לתפקיד המלכה-האם,
ושוב חזר לאטילאט התהליך הקודם — רעיכה
איטית ומכאיבה. כשנפטרה, נדהמו אנשים, לא
ידעו שהיא עוד נמצאת בסביבה ושלא נעלמה
לפני שנים.

לפני חודש נמכרו כמה מחפציה האישיים
במכירה פומבית. 400 סקרנים ואספנים נאבקו,
בין השאר, על שימלה שלבשה בשעת הסרט
שדרות סאנסט. ההצעה הכי גבוהה זכתה
ב־8000 דולר. חפצים אחרים בפחות. אילו ראתה
את הנוכחים ושמעה את המחירים, היתה עתה
מתה בשנית — מבושה.

דפנה נויירסקין
מתחדשת

להנרי לא היה מיני, אלא מיקרו. רק אמא אנטה
דחפה כל הזמן מפלורידה. למה? גם היא שמעה
שהנרי מיליונר.

כשהנרי הגיע ארצה והתחיל להסתובב פה
ושם, היתה זאת דפנה שהכירה לו את כולם. ואתם
יודעים ש"כולם" בארץ הזאת זה 100 או אולי 200
אנשים. או את הכולם האלה הזמין הנרי לחתונה,
ולדפנה אפילו לא צילצל.

בכלל, דפנה בחורה משגעת, בלי הרבה
פרפרים בראש. הבחורה נחמדה. אבל לאמא אנטה
יש והיו תמיד אמביציות, מפלורידה ועד
לפתח-תיקווה.

ומה עם יורם? נדמה לי שהוא לא משתגע
לגמור מהר את פרשת נשואיו לדפנה. מה רע לו
עכשיו? עושים סיבוב פה, עושים סיבוב שם.
שיגעון!

עיוותה את פניה.

בהסכם הגרושין, שיופעל בזמן מתן הגט,
התחייב יורם לקנות לדפנה דירה חילונית לזוג
שבה היא מתגוררת כיום. הדירה שלהם בתוכנית
למ"ד אין דומה לה בארץ, משהו גדול, ענקי,
בשתי קומות שלמות, ומרוהט בהתאם. את הדירה
החדשה, ליד הקיימת (שבה יתגורר יורם בעתיד),
כבר קנה, ועתה מרהטים אותה כראוי. דפנה לא
תסבול, זאת לא הדירה ההיא, סתם נפטהאוז.

הנרי זימנד, שכיר סביב דפנה על שמצא
את אנדה ברוטאס, לא התקשר לדפנה עד
היום. הבחור נעלם. החתונה מתקיימת בחודש
הבא בנתיארונים. הצוות של הגן נשלח בשבוע
שעבר לחופשה (אין שם פעילות רבה בימים אלה)
כדי לאגור כוח לקראת האירוע של השנה.
היום אני כבר יודעת שהמיניירומן בין דפנה

מאמה מיאה

כל אחד והפרנסה שלו. יש נהגים בוך. יש
גינקולוגים, יש רוכלים ויש — ועוד ארץ! —
רוחלת.

אני מתפרנסת לא רע, תודה, מדפנה נוי
ומיורם רסקין. בכל שבוע-שבועיים יש סיפור,
והמשכורת רצה. הלוואי עליכם! אם יירדו
מתדרור, אני יורדת מהארץ!

הפעם — בואו נעזוב את ההיסטוריה. כולם
מכירים אותה כעליפה, ויוצאת להם כבר
מהאוזניים. היום יש קצת חדשות מהתנור. אל
תאכלו מיד, תנו לזה רגע להתקרר.

דפנה חזרה במצב חמשיחמש מפלורידה,
מנופש ומרגוע אצל אמא אנדה. כדי שתתחיל
ברגל ימין את חייה שלאחר הגרושין הצפויים
מיום. ארטרטו, קנתה אמא מתנה לדפנה:
אלפא-טוד חדשה, שתוכל להסתובב ולהיראות
קצת בעיר.

היחסים בין הארטרטו מצויינים. יורם בא
לבקר בכל יום כדי לראות את הילדים, (בני 15
ור 16) וגם קצת להעיק, אולי, עין בדפנה. לפני
שבוע הביא לנוער כלב מתנה, אף כי דפנה

עכשיו אתנחתה קצרה לנשימה עמוקה
וקריאת-ביניים. שאול, כמו הרבה אמנים, ובעיקר
כמו כל הציירים שקוראים להם שאול נמרי, הוא
פנטסט לאינורמלי. הבחור שוגה בהזיות
ובדמיונות, אצלו הרגליים לא נוגעות באדמה,
הוא יעשה את זה... ויעשה את זה...

זהו. גמרנו לנוח, אחרי זהבה באה אורית. פה
נגמרים לי הסופרלטיבים. פה משהרמשהו.
צוואר, עיניים, גוף, משהרמשהו. השניים נישאו
וגרו בניוירוק. מדי פעם הגיע נמרי לכאן,
התישב במלון מרינה, צייר מצויירי מרינה
בתל-אביב והציג אותם במלון מרינה. בינתיים
נולדה לאורית ולשאול בת, שנקראה כמובן
אנדה. דוגמה לאמא.

בתיאטרון הבימה יש שחקן בשם אמנון
דנקר, שנטל שנת-חופשה מהתיאטרון. הבחור
מזלה את החופשה בניוירוק. הוא נסע להשתלם.
הוא משתלם במכירת גלויות, מעשה ידי נמרי,
בפתח מוסיאון מטרופוליטן הנודע בניוירוק.
עד כאן בנושא החלומות.

עכשיו בנושא האגדות. זהבה, אתם זוכרים,
ברחה. עכשיו גם אורית. יום אחר עשתה תרגיל
לאינורמלי, משהו מהסרטים. ובעזרת תרגיל
הטעייה עיבוד יסופר עליו, הסתלקה מניוירוק
והגיעה ארצה. נמרי הגיע אחריה. היא מתגוררת
בבית הוריה, והוא במלון מרינה. ממשך לצייר
גלויות לדנקר, שיפיץ בפתח המטרופוליטן.

אגדה ומציאות

את האחים נמרי גידלה אמא על אוכל, על
הבה ועל סיפורים ומעללים של האבא,
יודקה נמרי מהפלמ"ח. את האה, הזמר יוני
מרי, אני שומרת לכם לפעם אחרת. היום אתם
צנים לשמוע על שאול נמרי, ויותר משאתם
צנים לשמוע — אני מתה לספר. הסכיתו
שמעו!

כל העולם יודע ששאול צייר כישרוני, שלמר
בצלאל, ושהציג אצל הדסה קלצקין. בדרך
תחתן עם זהבה, רקדנית מדרום-אפריקה בג'ז
לוס. וכמו כל רקדנית בלהקה, היא היתה חתיכה
אינורמלית. טכניקת-הציור של שאול (אצלם
ווראים לזה "המרויס") פוטוריאליוס. הטכניקה
צדיקה צילומים נועזים של זהבה, ששימשו את

אורית נמרי
הבריתה

שאול בציוריו. הדבר הקבוע היחיד בחייהם היה
חוסר-הקביעות. היא באדיברחה-באה וברחה עד
שברחה. סוף סיפור ראשון.